

princippet beskytter Moderen, men stiller Barnet meget ugunstigt. Den Moder, der ved egne eller andres Midler er i Stand til at skaffe sig Eneværelse paa Stiftelsen, kan hemmeligholde, at hun har født et Barn, og naar hun saa drager ud med Barnet og har saa mange Penge, at hun enten kan betale en Sum en Gang for alle eller blot har saa stort et Beløb, at hun kan udrede Plejeløn for et helt eller halvt Aar, vil hun altid kunne finde en eller anden Plejemoder, der vil tage Barnet. Moderen er fri, men Barnet er som oftest daarligt tjent med en slig Ordning.

Er Barnet imidlertid kraftigt og kan bjerpe Livet under disse vanskelige Forhold, vil det i de fleste Tilfælde ikke vare længe, før det paakræver Fattigvæsenets Forsorg. Eftersøges Moderen, har hun et Nummer i Fødselsstiftelsens Bøger; hun er ikke at finde, og et saadant Barn, hvis Moder kun er et Nummer, flyder om som en rodløs Skabning. For den Moder, der føler sig forpligtet til at sørge for sit Barn, men ikke kan det uden det offentlige Hjælp, er den hemmelige Fødsel uden Betydning, thi hun maa melde sig som Moder til Barnet og opgive, hvor hun var 10 Maaneders-Dagen før Fødselen. Vilkaarene for disse Mødre ere i høj Grad ulige.

Af Hensyn til Børnene bør Fødselsstiftelsens Privilegium ophæves, men da dette ikke har Udsigt til at vinde Tilslutning, vil Ændringen under Nr. 23 være at foretrække for den af Flertallet stillede Ændring.

Da Grundprincippet i Lovforslaget er at sikre Børn udenfor Ægteskab en forsvarelig Opdragelse, uden at det overstiger Moderens økonomiske Kræfter, og uden at det offentlige belastes med større Udgifter end højst nødvendigt, er det af Betydning at bibeholde § 18, der dog i nogen Maade hjælper Moderen saavel som det offentlige overfor den Person, der vil udvandre for at frigøre sig for den Forpligtelse, der paahviler ham som Fader. Bestemmelsen er hentet fra den norske Ret, og de Vidnesbyrd, som derfra foreligge, tyde paa, at den gør sin Nytte. De subsidiære Æn-

dringer til Paragraffen kunne derimod tilraades.

For fuldt ud at sikre sig Virkningen af de i § 18 fastsatte Bestemmelser, er det af Vigtighed at fastholde § 19, der paalægger Udvandringsagenter og andre ikke at befordre Personer ud af Landet, naar de ere vidende om, at disses Udvandring er i Strid med Reglerne i § 18.

Ændringen under Nr. 38 kan ikke tiltrædes. Lovforslaget er i Overensstemmelse med den gældende Ret, og da Afsoning virker som en Straf, bør den ikke paalægges den, der alene ved uforskyldt Nød hindres i at sørge for sit Barn. Dette vilde efter Omstændighederne ogsaa kunne komme til at gaa ud over den paagældende Faders legitime Familie.

Et andet *Mindretal* (Lewinsky) anser det for Lovforslagets væsentligste Opgave, at der sikres de Børn, der fødes udenfor Ægteskab, saa gode økonomiske Kaar at opvokse under som muligt, og da Mindretallet mener, at dette Maal i væsentlig Grad forringes ved Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 1 om Fædrenes Forsørgelsespligt overfor Børn, hvis Mødre have flere Børn udenfor Ægteskab, har Mindretallet stillet Ændringsforslag om, at denne Bestemmelse udgaar. Udfra samme Betragtning har Mindretallet heller ikke kunnet tiltræde Ændringsforslag Nr. 11.

Ligeledes maa Mindretallet anse det for en Forringelse af Lovforslaget, om Flertallets Ændring under Nr. 16 vedtages, da derved den Beskyttelse, som et varigt Tilsyn med de udenfor Ægteskab fødte Børn vil være, bortfalder.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Flertal* (Dalsgaard, Høst, P. G. C. Jensen, Johansen, Moltke-Bregentved, Piper, Sonne og Sørensen-Egaa):

1 a) 2det Stykke, Linie 4. Efter "Middelkaar" sættes „.", og Resten af Sæt-